

денъ, що то подданицы-та му го наименова-
ха Добрый, Единъ денъ като бѣше оташалъ
на ловъ, едно бѣло Заяче като ся гоняше
отъ куче-та, отиде да ся урази на-руцѣ-те
му, Царь-ать милваше го и ся радваше на
мало-то животно, и говоряше: понеже прибѣгна
на покровителство-то ми, нищемъ никой да го
повреди. Онъ го занесе въ своить дворець и
повелѣ да му направягъ една кащечка и да
му ся даватъ за яденѣ най хубавы-те тревы.
Презъ ноць-та когда-то царь-ать бѣше самъ,
усвоя-та стая (одая), яви му ся една красна,
жена: нейни-те дрехи не приличаха нито на
злато нито на сребро, но бѣха като сабѣгъ
бѣли. А глава-та ѿ бѣше вѣнчана съ бѣлымъ
триандафиллы. Царь-ть ся удиви като видѣ
тая жена, зацо враты-те бѣха затворены, и
не знаеше какъ е влѣзла. А она му рече: Азъ
самъ орисница-та называема Бѣла, като пре-
минувахъ презъ гора-та гдѣ то ты бѣше на ловъ
пожелахъ да ся увѣримъ да ли си добръ, к ка-
то та проповѣдуватъ всяки-те челоуѣци. За-
това ся притворихъ на олова заяче, и прибѣ-
гнахъ на колѣны-те ти, понеже знамъ че оны
кои са милостиви за добытоцы-те по вече ми-